

BĂTUȚA

DIN FOLCLOR

de Alberto Bolocan

e mic am fost fascinat de folclorul muzical românesc, nu numai pentru că reprezintă trăirile neamului în care m-am născut, ci și pentru faptul că l-am considerat întotdeauna un stil muzical foarte complex. Ritmuri compuse, moduri, armonii...pe care nu le mai întâlnisem în alte stiluri cunoscute de mine (pop-rock, metal, blues, jazz, fusion, etc).

Folclorul a fost mereu o sursă de inspirație chiar și pentru unii dintre cei mai mari instrumentiști și compozitori ca *George Enescu*, *Bella Bartok* sau *Franz Liszt*, care și-au inserat chiar fragmente și teme folclorice în lucrările lor muzicale. Ei au preluat esența folclorului într-o expresie personală prelucrând și teme autentice naționale (*"Poema Română"*, *"Rapsodia Română"*) dar inventând și melodii concepute în spirit folcloric. Am fost

și sunt încă în continuare fascinat de lăutari...de trăirea pe care o au atunci când interpretează (*"Taraful din Clejani"*).

Lucrul care m-a frământat și la care "lucrez" încă, este stilul de a cânta un pic altfel la gitară, de a reda fraza unor teme compuse pentru alte instrumente, temperate (pian, instrumente de suflat, etc) și/sau netemperate (instrumentele cu arcuș, vioara, violoncel, etc). Chiar și în lecțiile de gitară ale lui *John*

Fig.1

Petrucci (Dream Theater) găsim influențe ale lui *Chopin*. Ideea aceasta am auzit-o și la celebrul basist virtuoz *Victor Wooten*, și anume că...în loc să ne limităm la instrumentul nostru, ar trebui să avem o viziune mai largă și să ne depășim un pic clișeele cu care ne-am obișnuit atâta timp. Puteți observa lucrul acesta atunci când un violonist pune mâna pe ghitară și încearcă să cânte ceva. Pozițiile degetelor, tușeul și atitudinea lui interpretativă față de instrument vor fi cu totul alta decât a unui gitarist. Sperând că ați prins ideea "în mare", voi trece la partea practică a "lecției".

În exemplificările ce urmează, veți recunoaște niște teme folclorice care bineînțeles că nu au fost scrise pentru ghitară. De aceea s-ar putea să vi se pară frazarea "peste mână". Panația este un pic neobișnuită, coloratura (*legato*-ul,

apoggiatura, *mordent*-ul) câteodată aparent excesivă este frumusețea și totodată componenta nelipsită a unui anumit tip de folclor.

În cazul de față ne aflăm într-un mod asemănător unui **Major melodic** $\flat 2$ (cu treapta a II-a coborâtă). Acest mod se formează pe treapta a V-a a minorului armonic (Fig.2). El se mai întâlnește și în muzica bizantină (bisericească).

Studiu plăcut și sper încă odată că v-am fost de folos !

Fig.2
La Major Melodic $\flat 2$

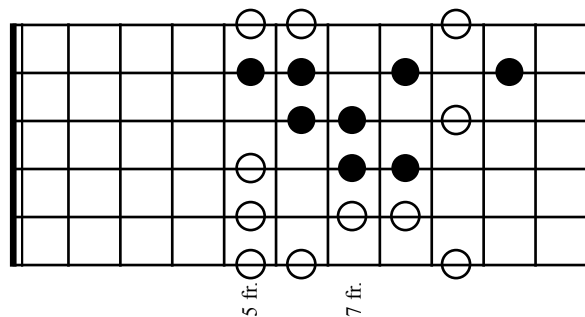

Fig.3

Fig.4